

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **Českomoravský Billiardový svaz, IČ 47608994,**
se sídlem Zátopkova 100/2, 169 00 Praha 6,

zastoupeného JUDr. Danielem Vidunou, LL. M., advokátem
se sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1,

proti

žalované: **Národní sportovní agentura, IČ 07460121,**
se sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0056/2022/PSS22/06

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Národní sportovní agentury (dále jen „*žalovaná*“) ze dne 11. 8. 2022, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení o žádosti o poskytnutí dotace přijaté na základě *Výzvy č. 18/2021 Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022* podle ustanovení § 14j odstavec 4 písmeno b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*rozpočtová pravidla*“). Důvodem

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Pechočová.

zastavení řízení o žádosti bylo, že žadatel neprokázal splnění podmínky bodu 2.12 výše uvedené Výzvy, když zejména neprokázal, že má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu, tj. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel dle svého zakladatelského dokumentu. Podle názoru žalované žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci, když naplnění bodu 2.12 Výzvy nemůže dokazovat a dokládat pouze skutečnost, že žadatel má minimálně v devíti krajích členské sportovní organizace, které zde působí a mohou být organizátory regionální soutěže.

Žaloba

2. Žalobce namítl, že žalovaný správní orgán nedostal svým povinností vyplývajícím z obecně závazných právních předpisů, následně vyloučil žalobce z dotačního procesu v důsledku zásadního porušení zákonných pravidel vztahujících se k řízení o poskytování dotací, když zcela nepochopitelně ignoroval zákonná ustanovení týkající se náležitostí správního rozhodnutí z hlediska jeho přezkoumatelnosti, nesprávně vyložil příslušná ustanovení Výzvy a vůči žalobci postupoval zcela netransparentně a diskriminačně. V důsledku tohoto postupu byl žalobce nezákonným rozhodnutím žalované zkrácen na svých právech.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě kategoricky popřela, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné ve smyslu judikatury správních soudů. Důvody pro zastavení řízení lze z odůvodnění rozhodnutí snadno seznat, v odůvodnění žalovaná rovněž popsala, z jakých podkladů vycházela a na základě kterých ustanovení Výzvy věc posoudila. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje relevantní úvahu, že naplnění celostátní působnosti nemůže prokazovat pouhá existence členských sportovních organizací na úrovni krajů, neboť působení členského spolku v regionu nelze chápat jako doložení vytvořené organizační a řídicí struktury. Námitka nesprávného posouzení bodu 2.12 Výzvy není důvodná, žalobce vychází z formalistického a účelového výkladu tohoto ustanovení. Stejně tak námitka, že napadené rozhodnutí vychází ze selektivního a diskriminačního přístupu žalované, je námitkou spekulativní a nepodloženou. Žalobce zcela pomíjí zásadní skutečnost, že právní úprava v rozpočtových pravidlech zcela odpovídá tradičním zásadám správního řízení a k zastavení řízení dochází tam, kde v jeho pokračování brání překážka. Zastavení řízení tak není výsledkem meritorního posouzení žádosti, nýbrž důsledkem existence překážky, což se promítá do ustanovení § 14j odstavec 4 a § 14k odstavců 1 a 2 rozpočtových pravidel.

Řízení před správním orgánem

4. Žalovaná dne 28. 2. 2022 zveřejnila podle ustanovení § 14j rozpočtových pravidel Výzvu č. 18/2021. Lhůta pro podání žádostí byla dle bodu 12.5 s odkazem na bod 6.3 Výzvy č. 18/2021 stanovena na den 4. 4. 2022 do 12:00 hod.

5. Na základě zveřejněné Výzvy č. 18/2021 podal žalobce dne 1. 4. 2022 prostřednictvím datové schránky žádost o poskytnutí dotace v celkové výši 5 890 000 Kč.

6. Výzva č. 18/2021 stanoví podmínky oprávněného žadatele v článku 7. Podle bodu 7.1.2 je oprávněným žadatelem Svaz dle bodu 2.10. V bodu 2.10 písm. f) Výzvy je uvedeno, že „...*má celostátní působnost dle bodu 2.12 této Výzvy...*“. V bodě 2.12 Výzvy je stanoveno: „*Za subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činnost vykonává nejméně v*

7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu, v platném znění, to znamená, působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu (organizační strukturu svaz doloží jako samostatnou přílohu), to znamená, že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10 písm. b) dle svého zakladatelského dokumentu.“

7. Žalobce v postavení žadatele o poskytnutí dotace k žádosti předložil k doložení a naplnění bodu 2.12 Výzvy své Stanovy a „Organizační strukturu Českého biliardového svazu“. Stanovy žalobce v části třetí definují základní organizační strukturu žadatele, ze které podle názoru poskytovatele dotace, tj. žalované, nevyplývá organizační a řídicí struktura na základě, které by byl schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10 b) Výzvy, tj. „...vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky“.

8. Žalovaná v pozici poskytovatele dotace provedla v rámci kontroly formálních náležitostí a kontroly kritérií přijatelnosti též kontrolu a ověření organizační struktury žalobce dle veřejně dostupných informačních médií (web žadatele). Žalovaná konstatovala, že informace uvedené v předložené organizační struktuře žalobce nejsou shodné s organizační strukturou uvedenou na webu žadatele. Současně konstatovala, že předložená organizační struktura neobsahuje informace o tom, kdy a jakým orgánem byla projednána a schválena. Žadatel předloženou organizační strukturou neprokázal řídicí strukturu, na základě které řídí rozvoj sportu a výchovu talentované mládeže v regionech. Odpovídající řídicí a organizační struktura, ze které by vyplývalo, že je žadatel schopen prokázat že jejím prostřednictvím naplňuje svůj účel s bodem 2.10 b) Výzvy, nebyl schopen poskytovatel jakkoliv potvrdit a ověřit z dostupných zápisů a dokumentů žadatele (zápisy z valné hromady, zápisy z komisí a podobně).

9. Na základě uvedených závěrů vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0056/2022/PSS22/06, jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení o žádosti o poskytnutí dotace přijaté na základě *Výzvy č. 18/2021* podle ustanovení § 14j odstavec 4 písmeno b) rozpočtových pravidel, protože žadatel neprokázal splnění podmínky bodu 2.12 Výzvy, když zejména neprokázal, že má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu, tj. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel dle svého zakladatelského dokumentu. Podle názoru žalované žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci, když naplnění bodu 2.12 Výzvy nemůže dokazovat a dokládat pouze skutečnost, že žadatel má minimálně v devíti krajích členské sportovní organizace, které zde působí a mohou být organizátory regionální soutěže.

Právní rámec a judikatorní východiska

10. Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), poskytují soudy ve správním soudnictvím ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

11. Předmětem sporu je, zda žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když s odkazem na [§ 14j odst. 4 písm. b\) rozpočtových pravidel](#) zastavila řízení o žádosti žalobce ze dne 1. 4. 2022 o poskytnutí dotace v rámci výzvy proto, že žalobce neodpovídal okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě.

12. Soud předesílá, že podle ustanovení [§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel](#) platí, že na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

13. Žalobce je právnickou osobou, o jejíchž právech a právem chráněných zájmech bylo v řízení před žalovanou rozhodováno. Žalovaná je ústředním správním orgánem, založeným na základě ustanovení § 3 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, jejímž účelem je mimo jiné poskytovat ze státního rozpočtu podporu sportu formou dotace sportovním organizacím na podporu sportu, zejména na podporu sportu dětí a mládeže, sportu dospělých, sportu pro všechny, sportu zdravotně postižených osob, a na podporu úspěšných sportovních reprezentantů České republiky, zahrnující též výdaje na zajištění činnosti sportovních organizací, na pořízení nebo technické zhodnocení hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku a na pořádání významných sportovních akcí a významných sportovních akcí mimořádné důležitosti (ustanovení § 6b odstavec 1 zákona o podpoře sportu).

14. Žalovaná je také tím, kdo jako poskytovatel dotace podle ustanovení § 14g rozpočtových pravidel řízení o dotacích vede. Dotací se rozumí podle § 3 rozpočtových pravidel peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel.

15. Podle ustanovení [§ 14j odstavec 1 rozpočtových pravidel](#) „výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“.

16. Z odstavce 4 písm. b) uvedeného ustanovení se podává, že „poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti“.

17. Podle ustanovení [§ 14m odst. 1 rozpočtových pravidel](#) „poskytovatel rozhodnutím

a) zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc,

b) zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, nebo

c) dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne“.

18. Podle ustanovení § 14q rozpočtových pravidel se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužijí zde vyjmenovaná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a proti rozhodnutí poskytovatele není přípustné odvolání ani rozklad. Obnova řízení ani přezkumné řízení se nepřipouští.

19. Soud nejprve zdůrazňuje, že správní soudy v minulosti opakovaně dovodily, že rozhodnutí, kterým poskytovatel nevyhověl žádosti o dotaci, není obecně vyloučeno ze soudního přezkumu správními soudy (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. [9Ads 83/2014 - 46](#), publikovaný pod č. [3324/2016 ve Sbírce NSS](#), či ze dne 17. 1. 2013, č. j. [7As 173/2012 - 44](#), oba dostupné, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí správních soudů, též online na www.nssoud.cz).

20. S účinností od 1. 1. 2018 byla předchozí úprava [rozpočtových pravidel](#) změněna novelou provedenou zákonem č. [367/2017 Sb.](#) a ustanovení [rozpočtových pravidel](#) nově kromě (pozitivního) rozhodnutí o poskytnutí dotace a (negativního) rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci předvídá další procesní variantu vyústění posuzování žádosti o dotaci, když v ustanovení § 14j odst. 4 upravuje okruh případů, v nichž poskytovatel usnesením řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví. Soud přitom nemá pochybnosti o tom, že touto legislativní změnou nebyly nijak popřeny závěry vyplývající z ustálené rozhodovací praxe správních soudů, dle nichž rozhodnutí, kterým poskytovatel nevyhověl žádosti o dotaci, není vyloučeno ze soudního přezkumu správními soudy (srov. též rozsudek zdejšího soudu ze dne 7. 9. 2020, č. j. [10A 122/2019 - 45](#)). O přípustnosti soudního přezkumu napadeného rozhodnutí v popsaném rozsahu ostatně není mezi účastníky sporu.

21. Městský soud v Praze považuje také za vhodné znovu zopakovat a zdůraznit, že poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je *de facto* dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího žadatele.

22. Soud tak v rámci soudního přezkumu usnesení vydaného podle [§ 14j odst. 4 písm. b\) rozpočtových pravidel](#) posoudí, zda byly v konkrétním případě skutečně dány důvody pro postup podle tohoto ustanovení, tj. zda žadatel o dotaci skutečně neodpovídal okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti. Obecně přitom platí, že rozsah přezkumu je s ohledem na skutečnost, že na dotace zásadně není právní nárok (viz výše), určitým způsobem omezen. V již citovaném rozsudku č. j. [9Ads 83/2014 - 46](#) rozšířený senát Nejvyššího správního soudu podrobně popsal rozsah soudního přezkumu rozhodnutí, kterým není vyhověno žádosti o dotaci, na jejíž poskytnutí nemá žadatel právní nárok. Takový soudní přezkum „je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě. (...) Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkové shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. [1As 35/2012 - 40](#), č. [2736/2013 Sb. NSS](#)).“

23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. [6Afs 8/2018 - 37](#), publikovaného pod č. [3757/2018 Sb. NSS](#), zároveň platí, že „(r)ozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (...). Jinými slovy až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil.“

24. Správní soudy tak zásadně nejsou oprávněny přezkoumávat obsah či nastavení dotačních podmínek, a nejsou tak oprávněny posuzovat ani vymezení oprávněných žadatelů. Jejich role nastává až v dalším kroku, tj. při přezkumu dodržení nastavených podmínek. Převezeno na nyní posuzovanou věc se tak soud může věnovat jen otázkám (ne)dodržení nastavených podmínek ze strany žalovaného, pokud jde o vymezení okruhu oprávněných žadatelů (jejich řádné interpretace a aplikace), nikoli z hlediska toho, jestli jsou dotační podmínky nastaveny správně, šťastně či vhodně.

25. Rozpočtová pravidla předpokládají, že o žádosti o poskytnutí dotace lze rozhodnout v zásadě čtyřmi způsoby, a to:

- a) rozhodnutím, kterým poskytovatel zcela poskytne dotaci nebo návratnou finanční výpomoc (§ 14m odst. 1 písm. a) [rozpočtových pravidel](#)),
- b) rozhodnutím, kterým poskytovatel zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci (§ 14m odst. 1 písm. b) [rozpočtových pravidel](#)),
- c) rozhodnutím, kterým poskytovatel dotaci nebo návratnou finanční výpomoc zčásti poskytne a zároveň žádost ve zbytku zamítne (§ 14m odst. 1 písm. c) [rozpočtových pravidel](#)), či
- d) usnesením o zastavení řízení o žádosti (§ 14j odst. 4 [rozpočtových pravidel](#)).

26. V této nyní posuzované věci soud vyšel z toho, že Výzva Národní sportovní agentury č. 18/2021 *Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022* stanoví podmínky oprávněného žadatele v článku 7.

27. Jak již soud uvedl výše v bodě 6 tohoto rozsudku, podle bodu 7.1.2 Výzvy je oprávněným žadatelem Svaz dle bodu 2.10. V bodě 2.10, písm. f) Výzvy, je dále uvedeno, že „...*má celostátní působnost dle bodu 2.12 této Výzvy...*“. V bodě 2.12 Výzvy je stanoveno: „*Za subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činnost vykonává nejméně v 7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu, v platném znění, tj. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu (organizační strukturu svaz doloží jako samostatnou přílohu), to znamená, že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10 písm. b) dle svého zakladatelského dokumentu.*“

Řízení před soudem

28. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení výslovně nepožádal, aby soud ve věci nařídil ústní jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaná souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval.

Posouzení důvodnosti žaloby soudem

29. Věc soud posoudil takto:

30. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a byla podána včas. Žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím pravomocným a konečným, neboť proti němu nejsou opravné prostředky přípustné. Žaloba ve správním soudnictví je tedy přípustná ve smyslu ustanovení § 5 s. ř. s.

31. Soud žalobu neshledal důvodnou.

32. Žalovaný správní orgán zastavil řízení o podané žádosti s odůvodněním, že žadatel ve své žádosti předložil k doložení a naplnění bodu 2.12. Výzvy své Stanovy a Organizační strukturu Českého biliardového svazu. Stanovy v části třetí definují základní organizační strukturu žadatele, ze které však nevyplývá organizační a řídicí struktura, na základě které by byl žadatel schopen

prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10 b) Výzvy, tj. „...*vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky...*“ Doložení a splnění této podmínky nedokládá ani žadatelem předložená organizační struktura.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí

33. Žalobce v podané žalobě v první řadě namítl nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že byt' se nejedná o rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 67 a následujících správního řádu, i v případě usnesení o zastavení řízení musí toto rozhodnutí splňovat náležitosti rozhodnutí ve smyslu § 68 správního řádu.

34. Podle ustanovení § 68 odstavec 3 správního řádu platí, že: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a zážnamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.*“

35. Městský soud v Praze neshledal námitku důvodnou, když nedovodil, že žalovaný v odůvodnění Rozhodnutí uvedl toliko vybraná ustanovení Výzvy, která částečně v odůvodnění odcitoval, dále označil dokumenty předložené ze strany žalobce a následně pouze konstatoval skutečnost, že žalobce nesplnil podmínky Výzvy stanovené v odst. 2.12, respektive 2.10 písm. b). Soud se neztotožnil ani s názorem žalobce, že v odůvodnění rozhodnutí zcela absentují faktické důvody nesplnění předmětných podmínek Výzvy, když těmito faktickými důvody není konstatování, že žalobce podmínky nesplnil, ale především proč žalobce podmínky nesplnil.

36. K námitce nepřezkoumatelnosti je však třeba především poznamenat, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7Afs 212/2006 - 76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1Afs 92/2012 - 45, bod 28).

37. Žalobou napadené usnesení o zastavení řízení obsahuje všechny formální náležitosti takového rozhodnutí vyplývající z [rozpočtových pravidel](#) a subsidiárně aplikovatelného [správního řádu](#) a není nepřezkoumatelné ani nezákonné, jak se mylně domnívá žalobce. Soud ověřil, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložil své závěry způsobem, který nebrání jejich věcnému posouzení ze strany soudu. Žalovaný v odůvodnění uvedl, proč v případě žalobce nejde o oprávněného žadatele a v čem spočívá vada jeho žádosti. Správní orgán podle názoru soudu své závěry dostatečně odůvodnil, jeho právní názor je logický, srozumitelný a přesvědčivě vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu.

38. Jak již soud výše opakovaně uváděl, podle ustálené judikatury povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku

Evropského soudu pro lidská práva ve věci sp. zn. 16034/90, *Van de Hurk vs. Nizozemí*). Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13), zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09, [dostupné na <http://nalus.usoud.cz>]), nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4Ads 58/2011 - 72).

Nesplnění podmínek Výzvy

39. Žalobce v podané žalobě namítal, že splnění podmínky stanovené v odst. 2.10 písm. b) Výzvy je dáno již samotným textem stanov žalobce, respektive skutečnostmi ve stanovách uvedenými.

40. Jak vyplývá přímo z čl. I odst. 5 stanov žalobce, je tento členem mezinárodních organizací zastřešujících světový a evropský kulečnický sport. Žalobce je tedy členem organizací, které jsou nositelem mezinárodní (světové i evropské) sportovní autority v předmětném sportovním odvětví. V důsledku tohoto členství je proto žalobce nositelem národní sportovní autority pro sportovní odvětví kulečnickového sportu (čl. I odst. 4 stanov žalobce), tedy jediným subjektem, který je oprávněn organizovat veškeré činnosti, zastupovat a hájit zájmy tohoto sportovního odvětví na území celé ČR. Z čl. 1 odst. 1.4 stanov žalobce je pak rovněž zřejmá jeho celostátní působnost. Tímto je podle názoru žalobce nepochybně naplněna podmínka dle odst. 2.10 písm. b) Výzvy. Podmínky dle 2.10 písm. f) a odst. 2.12 Výzvy jsou pak související, a řeší otázku celostátní působnosti pro účely Výzvy. A právě v otázce výkladu odst. 2.12 Výzvy pak došlo ze strany žalované k zásadnímu pochybení. Předmětné ustanovení Výzvy totiž ve skutečnosti obsahuje podmínky dvě, které sice musí být splněny obě, ale nikoliv dohromady, nýbrž každá samostatně. To ostatně vyplývá přímo z textace předmětného ustanovení a jeho gramatického výkladu.

41. Odstavec 2.12 Výzvy je složen ze dvou vět. Věta první definuje podmínku výkonu hlavní činnosti minimálně v sedmi krajích České republiky, přičemž tato podmínka se má za splněnou, pokud v těchto krajích působí členské spolky nebo pobočné spolky žadatele (žalobce) a současně žadatel (žalobce) organizuje alespoň dvoustupňové soutěže v daném sportovním odvětví. Splnění této podmínky pak nepochybně vyplývá z dokumentace předložené žalobcem, a to zejména ze soutěžního řádu atd. Věta druhá pak definuje podmínku druhou, která požaduje prokázání organizační a řídicí struktury ze strany žadatele (žalobce). Z předmětné věty nelze podle názoru žalobce nijak dovodit, že by tato organizační a řídicí struktura měla existovat u určitého subjektu na úrovni všech krajů, kde žadatel (žalobce) vykonává svou činnost. Naopak již ze samotné gramatické skladby předmětného ustanovení Výzvy je zřejmé, že obě podmínky sice musí žadatel o dotaci (žalobce) splnit, avšak bez vzájemné provázanosti.

42. Uvedený výklad právních ustanovení Výzvy soud nesdílí. Uvedená ustanovení je třeba vykládat v kontextu dalších ustanovení a celkového smyslu a účelu Výzvy. Podmínky oprávněného žadatele Výzva vymezuje v článku 7, přičemž podle bodu 7.1.2 mezi tyto podmínky patří, aby žadatel byl svazem dle bodu 2.10. Toto ustanovení pak přináší definici svazu, která

požaduje právě ono žalobcem namítané kumulativní splnění řady podmínek, přičemž podmínka celostátní působnosti svazu jako požadavek žalovaného je právě sporným bodem posuzované věci.

43. Bod 2.12 pak dává celostátní působnost svazu do souvislosti s primárním účelem žadatele, tj. vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky, a zastupovat a hájit zájmy daného sportovního odvětví. Lze proto dovodit, že pro svazový charakter žadatele je příznačné právě organizování postupových soutěží, což tvoří podmínku, jejíž splnění žalobce v rámci podané žádosti neprokázal ani nedoložil. Z jím předložených dokladů vyplývá, že územně se člení na regiony odpovídající krajům, region pak organizuje a řídí soutěže ve spádové oblasti. Organizačně se pak žalobce člení na tři sekce – karambol, pool a snooker. Žalovaná však důvodně žalobci vytýká, že z jím předložených podkladů již nelze zjistit, jakým způsobem jsou postupové soutěže v jednotlivých regionech organizovány, a jak je tomu uzpůsobena organizační struktura žalobce a jeho struktura řídicí. Z předložených dokumentů nevyplývá ostatně ani to, že žalobce je činný minimálně v sedmi krajích, o organizaci rozvoje sportovního odvětví, výchově talentované mládeže či zastupování a hájení zájmů sportovního odvětví nemluvě.

44. Nedoložil-li žalobce řádně existenci odpovídající organizační a řídicí struktury v jednotlivých regionech, nesplnil podmínku oprávněného žadatele s celostátní působností a žalovaná důvodně a zcela oprávněně rozhodla o zastavení řízení podle § 14j odstavec 4 písm. b) rozpočtových pravidel.

Selektivita rozhodování žalované

45. Žalobce v podané žalobě rovněž namítal selektivitu v rozhodování žalované s tím, že nepřistupuje stejně k jednotlivým žadatelům o dotaci. Žalobce v této souvislosti navrhl, aby soud v rámci dokazování od žalovaného vyžádal spisy k dotačnímu řízení subjektů, které žádaly o poskytnutí dotace v totožném dotačním programu, tedy na základě Výzvy. Jedná se o žalobce, Asociaci rádiového orientačního běhu České republiky z. s., Czech Dance Organization, z. s., Vodní záchrannou službu ČČK, z. s. a Českou unii shotokan karate z. s. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že minimálně část z výše uvedených subjektů má řídicí a organizační strukturu nastavenou velmi podobně jako žalobce, přičemž v jejich případě nebylo shledáno žádné pochybení a dotace jim v rámci Výzvy byla poskytnuta. Uvedený selektivní přístup žalované je jakousi skrytou prioritizací sportovních odvětví (tzn. upřednostnění určitého okruhu sportovních odvětví). Tato prioritizace nemá žádný zákonný, podzákonný či interní právní rámec, ze kterého by bylo možné dovodit jakékoliv parametry a podmínky podpory vybraných sportovních odvětví.

46. Podle ustanovení § 52 odstavec 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné. V posuzované věci soud neshledal důvody pro doplnění dokazování žalobcem naznačeným způsobem, neboť z účelu i smyslu dotační problematiky je zřejmé, že každá podaná žádost musí být hodnocena samostatně a ze všech právními předpisy stanovených kritérií. Ani v případě zjištění, že žalovaná snad jinému subjektu dotaci poskytla i přes to, že je spornou otázkou, zda dotýčný splnil či nesplnil podmínku celostátní působnosti, nemůže ničeho změnit na závěru, že žalobce splnění podmínek sám za sebe v průběhu řízení o žádosti neprokázal. Další dokazování z tohoto důvodu soud považuje za nadbytečné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

Účelovost jednání žalované

47. Žalobce žalované vytkl, že opakovaně (nejen v případě žalobce, a nejen v případě Výzvy) přistupuje k účelovému vydávání usnesení o zastavení řízení, a to proto, aby se vyhnula vydávání zcela či částečně zamítavých dotačních rozhodnutí. Vyřazení subjektů z dotačního řízení na formálních „*pochybeních*“ je podle žalobce pro žalovanou argumentačně jednodušší. Za daných okolností je pak prakticky nemožné dosáhnout revize rozhodnutí žalovaného ještě v průběhu daného kalendářního (dotačního) roku, na který je finanční podpora určena, což je zejména v případě neinvestičních dotací fatální.

48. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Postup žalované dle názoru soudu nijak nevybočil ze způsobu nakládání se žádostí, jak jej předpokládá právní úprava. Je zřejmé, že po podání žádosti o dotaci je na žalované, aby zjistila, zda žádost netrpí formální vadou. V případě neodstranitelné vady žalovaná řízení zastaví okamžitě, v případě zjištění vady odstranitelné je povinna vést žadatele k jejímu odstranění. Teprve po takovém odstranění zjištěných vad dochází řízení do další fáze, v níž je žádost podrobena věcnému hodnocení, jehož výstupem je meritorní rozhodnutí (viz bod 25 tohoto rozsudku). Do této fáze však řízení v posuzované věci vůbec nedospělo, když byla zjištěna neodstraněná vada žádosti žalobce. Byly tak dány důvody pro zastavení řízení, a tyto důvody žalovaná dostatečně určitě a srozumitelně vyjádřila v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Polemika žalobce o účelovém vyřazování určitých subjektů z dotačního řízení na formálních pochybeních se tak zcela míjí s podstatou žalobou napadeného rozhodnutí, a nemůže tak ani být důvodem pro jeho zrušení soudem.

Diskriminace žalobce

49. Namítal-li žalobce v podané žalobě, že postup žalovaného při rozhodování o žádosti byl vůči žalobci diskriminační, soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.

50. Právní úprava či postup správního orgánu by byl diskriminační, pokud by pro různé subjekty ve stejných situacích zakládal odlišná práva a povinnosti (přímá diskriminace), nebo by na základě zdánlivě neutrálních ustanovení určité subjekty znevýhodňoval bez zdůvodnění legitimním cílem, přičemž prostředky k jeho dosažení by nebyly přiměřené a nezbytné (nepřímá diskriminace). Soud neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci. Je zřejmé, že je to především poskytovatel dotace, kdo svým rozhodnutím stanoví, jaká nastaví vlastní pravidla podpory. Stejně tak je zřejmé i to, že pokud žadatel podmínky nesplňuje, na dotaci nedosáhne, a nelze jej tedy považovat za oprávněného žadatele. Na této ucelené logické konstrukci soud neshledává ničeho diskriminačního.

51. Žalobou napadené usnesení o zastavení řízení obsahuje všechny formální náležitosti takového rozhodnutí vyplývající z [rozpočtových pravidel](#) a subsidiárně aplikovatelného [správního řádu](#) a není nepřezkoumatelné ani nezákonné, jak se mylně domnívá žalobce. Soud ověřil, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložil své závěry způsobem, který nebrání jejich věcnému posouzení ze strany soudu. Žalovaný v odůvodnění uvedl, proč v případě žalobce nejde o oprávněného žadatele a v čem spočívá vada jeho žádosti. Správní orgán podle názoru soudu své závěry dostatečně odůvodnil, jeho právní názor je logicky, srozumitelně a přesvědčivě vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu.

52. Soud dále připomíná, že Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně potvrdil, že určení oblastí veřejného zájmu, jež budou podporovány, a specifikace podmínek, za nichž tomu tak

bude, jakož i vymezení okruhu subjektů, jimiž bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat.

53. Městský soud v Praze uvedené závěry, které byly potvrzeny rovněž v dalších dvou rozsudcích Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 23. 5. 2018, č. j. [6Afs 7/2018 - 39](#) a ze dne 15. 6. 2018, č. j. [5Afs 7/2018 - 39](#)), zcela sdílí a bez výhrad se s nimi ztotožňuje.

54. Úkolem správních soudů není přezkoumávat pravidla nastavená ve výzvě k podávání žádostí určující posuzování žádostí, nýbrž na podkladě takto poskytovatelem dotace dříve nastavených pravidel v mezích žalobních námitek prověřit, zda při rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou takto nastavená pravidla skutečně respektována a dodržována, resp. zda poskytovatel dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla včetně pravidel stanovených výzvou k předkládání žádostí o dotaci.

55. Podle názoru soudu není z podané žaloby dostatečně určité patrné, jakým způsobem mělo dojít k zásahu do práv žalobce jednáním žalované v rozporu se zákazem diskriminace, neboť žalobce pouze obecným způsobem odůvodnil, jak měla být v posuzovaném případě porušena jeho práva. K právu (nároku) na poskytnutí dotace se soud opakovaně vyjádřil již výše. Podle zjištění soudu bylo řízení o žalobcově žádosti vedeno dle příslušných právních předpisů, z rozhodnutí je zřejmé, jak a z jakých důvodů žalovaný rozhodl. K námitce porušení práva na rovnost účastníků a diskriminace tak není zřejmé, jakým způsobem – kromě toho, že neshledal žádost o dotaci bezvadnou - mohlo být do práv žalobce postupem žalované zasazeno, když soud nezjistil, že by žalovaná porušila své povinnosti k újmě žalobce, naopak postupovala vždy v souladu se svými právními povinnostmi.

56. Soud tedy rovněž sdílí závěry Nejvyššího správního soudu, který jednoznačně uzavřel, že jakkoli je neúspěšnému žadateli po vydání rozhodnutí o neposkytnutí dotace umožněno podrobit postup poskytovatele soudnímu přezkumu (v mantinelech podávajících se ze shora připomenuté ustálené rozhodovací praxe), ani v rámci přezkumu takového negativního rozhodnutí není obecně možno přezkoumávat výzvu k předkládání žádostí o dotaci. Jak upozornil Nejvyšší správní soud, takový případný zásah soudu založený na věcném posouzení podmínek obsažených v takové výzvě připadá v úvahu pouze ve zcela výjimečných případech, a to tehdy, pokud by dotace nebyla přiznána s odkazem na ve výzvě uvedenou podmínku, která je neopodstatněná a v demokratickém právním státě skutečně zcela zjevně nepřipustná. Soud se ztotožňuje se závěry Nejvyššího správního soudu, že mimo takto vymezený okruh výjimečných situací nelze výzvy k předkládání žádostí o dotaci a v nich obsažená pravidla v řízení o žalobě proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace, a shodně ani v řízení o žalobě proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o dotaci podle [§ 14j odst. 4 písm. b\) rozpočtových pravidel](#) přezkoumávat.

57. Městský soud v Praze po provedeném řízení dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo v souladu se zákonem. Důvody postupu žalovaného byly zcela jednoznačné, určité a srozumitelně vyjádřeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a

uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu tak není ani nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

Závěr a náklady řízení

58. Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že úvahy žalovaného správního úřadu jsou dostatečné, logické a mají oporu v konkrétních zjištěných a náležitě popsanych údajích. Městský soud v Praze tak má za to, že žalovaný správní orgán se dostatečným způsobem vyjádřil k argumentaci žalobce a své úvahy náležitě zdůvodnil.

59. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

60. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, vzhledem k tomu, že nebyl ve věci úspěšný, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný, kterému by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení, nad rámec jejího běžného výkonu úředních činností, nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. ledna 2023

Mgr. Marek B e d ř i c h v. r.
předseda senátu